

23 Οκτωβρίου, 1995

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΛΕΝΗ ΣΑΒΒΑ ΧΑΪΛΗ, ΩΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΡΙΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ
ΤΟΥ ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΟΣ ΣΑΒΒΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΧΑΪΛΗ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΦΟΡΟΥ ΦΟΡΟΥ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΩΝ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 593/93)

Φορολογία — Φορολογία κληρονομιών — Εκτίμηση της καθαρής
αξίας της κληρονομίας — Αιτιολογία — Πλήρης και κατόπιν ενδε-
λεχούς έρευνας στην κριθείσα περίπτωση.

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Ουσιώδης χρό- 5
νος για την κρίση της προσβαλλόμενης πράξης — Ο χρόνος έκδο-
σης της πράξης — Εκτίμηση γεγονότων — Εξουσίες του ακυρωτι-
κού δικαστηρίου.

[Πέραν των ανωτέρω τίτλων η απόφαση του Δικαστηρίου δια- 10
βάζεται ως σύνολο.]

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Charalambous v. Republic (1989) 3 C.L.R. 655, 15

Οπτικός Οίκος Θεοφανίδης Λτδ v. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1619.

Προσφυγή. 20

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την
οποία εκτίμησε την καθαρή αξία της περιουσίας αποθανόντος σε
£109.831 για σκοπούς επιβολής Φόρου Κληρονομιάς και καθόρι-

σε τον πληρωτέο φόρο όπως προβλέπει ο Νόμος σε £32.674.

A. Κουκούνης, για την Αιτήτρια.

5 Α. Καουτζάνη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον Καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

10 ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια, ως διαχειρίστρια της περιουσίας του αποβιώσαντα Σάββα Χαϊλή, προσβάλλει την απόφαση του Εφόρου Φόρου Κληρονομιών (ημερ. 17 και 18.5.93) με την οποία εκτίμησε την καθαρή αξία της περιουσίας του αποθανόντος για σκοπούς επιβολής Φόρου Κληρονομιάς σε £109,831 και καθόρισε τον πληρωτέο φόρο όπως προβλέπει ο Νόμος, σε £32,674.

15 Στο έντυπο της αιτήσεως ακυρώσεως αναφέρεται πως αυτή βασίζεται "επί των περί Φορολογίας των Κληρονομιών Νόμων 1962-1987 άρθρο 42" και στην τελευταία παράγραφο της έκθεσης γεγονότων ότι η απόφαση του Εφόρου είναι εσφαλμένη, άκυρη και πεπλανημένη. Επιπλέον, πως η επιβληθείσα φορολογία είναι υπερβολική και ότι ο υπολογισμός της καθαρής αξίας της περιουσίας σε £109,831 είναι επίσης εσφαλμένος.

25 Έχω διαβάσει με προσοχή τη γραπτή αγόρευση του δικηγόρου της αιτήτριας από την οποία αντιλαμβάνομαι πως ο μοναδικός λόγος που προβάλλεται για την υποστήριξη της προσφυγής είναι πως η εκτίμηση του Εφόρου της καθαρής αξίας της περιουσίας δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη, και εν πάση περιπτώσει πολύ υψηλή.

30 Η πιο πάνω εισήγηση είναι ολωσδιόλου αβάσιμη. Η εκτίμηση του Εφόρου ακολούθησε λεπτομερή έρευνα που κατέληξε στην ετοιμασία εκθέσεως εμπειρογνώμονος επί των αξιών ακίνητης ιδιοκτησίας. Κατά την εξέταση της υπόθεσης, και της ένστασης που υποβλήθηκε εκ μέρους της διαχειρίστριας, ο Έφορος αφού άκουσε τις προσωπικές απόψεις και είχε διαβουλευθεί με όλους τους ενδιαφερομένους, περιλαμβανομένης και της διαχειρίστριας, αξιολόγησε όλα τα στοιχεία που είχε ενώπιον του. Η διαχειρίστρια και συγγενικά της πρόσωπα εξέφρασαν απλώς δι-
 35 κές τους απόψεις για ορισμένα κτήματα, που θεωρούσαν ως κατάλληλα συγκριτικά στην εκτίμηση της αξίας της ακίνητης ιδιοκτησίας του αποβιώσαντα. Ο αρμόδιος εμπειρογνώμονας αφού μελέτησε τα συγκριτικά τούτα, έκρινε πως δεν μπορούσαν να
 40 χρησιμοποιηθούν στην εκτίμηση, γιατί δεν είχαν κοινά χαρακτη-

ριστικά με τα κτήματα της περιουσίας του αποβιώνσαντα. Ο σχετικός φάκελος που έχει κατατεθεί στο Δικαστήριο είναι ογκώδης. Από αυτόν διαπιστώνεται η πλήρης διαδικασία και έρευνα που διεξήγαγε ο Έφορος για να καταλήξει στην απόφασή του.

5

Μετά την επίδικη απόφαση η διαχειρίστρια υπέβαλε στον Έφορο έκθεση δικού της εμπειρογνώμονα. Είναι βέβαια γνωστό πως η νομιμότητα της επίδικης διοικητικής απόφασης κρίνεται με βάση τα στοιχεία που υπάρχουν ενώπιον της διοίκησης κατά τον χρόνο που λαμβάνεται η προσβαλλόμενη απόφαση, **Ανδρέας Χαραλάμπους ν. Δημοκρατίας της Κύπρου** (1989) 3 Α.Α.Δ. 655. Και βεβαίως η περίπτωση δεν εμπίπτει στις περιοριστικές εξαιρέσεις του κανόνα, για να αποδειχθεί π.χ. πλάνη πραγματικού γεγονότος. Η εκτίμηση γεγονότων είναι στην αρμοδιότητα του διοικητικού οργάνου. Το Δικαστήριο τότε μόνο επεμβαίνει αν διαπιστωθεί πλάνη περί τα πράγματα ή το νόμο ή υπέρβαση των ορίων της διακριτικής του εξουσίας. Όπου μάλιστα η προσφυγή αφορά σε ζητήματα ειδικότητας, το Δικαστήριο δεν επιλέγει ποίου ειδικού τη γνώμη προτιμά. Όλο το υλικό που έχει το Δικαστήριο ενώπιον του αξιολογείται για να διαπιστωθεί και πάλιν αν υπάρχει πλάνη περί τα πράγματα ή υπέρβαση των ορίων διακριτικής ευχέρειας του διοικητικού οργάνου. (Δες: **Οπτικός Οίκος Θεοφανίδης Ατδ. ν. Δημοκρατίας** (1992) 4 Α.Α.Δ. 1619, όπου και μια ενδιαφέρουσα αναφορά στο Σύγγραμμα του Μιχ.Δ. Στασινόπουλου "Δίκαιον των Διοικητικών Πράξεων", έκδοσις 1957, Ανατύπωσις 1982).

10

15

20

25

Στην κρίνόμενη προσφυγή κανένα στοιχείο δεν έχει προσκομιστεί που να κλονίζει την απόφαση του Εφόρου, ακόμη και αν δώσουμε ευρύτητα στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου, και όχι αυτής που υιοθετείται από τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου.

30

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα εις βάρος της αιτήτριας, που θα υπολογίσει ο πρωτοκολλητής και θα εγκρίνει το Δικαστήριο.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.